

LaBeckett

Semimuntat

CICLE: RES NO ÉS MENTIDA

LA PEPPA PIG PREN CONSCIÈNCIA DE SER UNA PORQUETA

de **Davide Carnevali** | Traducció de **Júlia Canosa i Serra**

Del 22 al 24/01/2019 a les 21h

En el context del projecte Fabulamundi. Playwriting Europe, presentem l'última peça del dramaturg italià Davide Carnevali en format semimuntat. *La Peppa Pig pren consciència de ser una porqueta* és una col·lecció d'escenes sobre la relació entre la pedagogia i l'espectacle, en particular sobre la influència que la televisió exerceix en l'imaginari comú dels més petits mitjançant les retransmissions dedicades a nens i nenes, la programació dels dibuixos animats i, en general, les narracions que pertanyen a l'univers del nen i que afecten la seva visió del món. Passarem, per exemple, d'una relectura postmoderna de la Ventafocs a les estratègies de màrqueting de la Peppa Pig i d'una recerca socioeconòmica sobre les condicions laborals de l'Oliver i en Benji als models educatius del socialisme utòpic francès del segle XIX. D'aquesta manera, investigarem les pautes ideològiques de la mentalitat capitalista i les seves influències a l'hora de formar, des de la infantesa, productors i consumidors perfectament integrats en una economia de mercat. Per cert: es tracta d'un espectacle per a adults, políticament molt incorrecte. ■

Fitxa Artística

Autoria i direcció: **Davide Carnevali**

Traducció: **Júlia Canosa i Serra**

Repartiment: **Mònica Almirall, Ettore Colombo i Sergi Torrecilla**
Amb la col·laboració de **Bruna de Bes Martin**

Escenografia, vestuari i ajudant de direcció: **Clara Borrull Ferrer**
Il·luminació: **Sergi Torrecilla**
Vídeo: **Cordelia Alegre Pradilla i Luca Plumitallo**
Ajudant de producció: **Anna Crespo Palomar**

Durada: 1h 35min

Agraïments: **Victoria Szpunberg, Lucas Ariel Vallejos, Sofia Szpunberg Vallejos, Marco Di Tieri, Ferran Dordal i LaLueza, Isis Martin, Residenza I.DRA. i Teatro Franco Parenti**

Amb el suport de:

Temporada 2018/2019

Consulta tota la nostra programació a www.salabeckett.cat • T.: 93 284 53 12

Segueix-nos a les xarxes i descobreix tot el que passa a la Beckett!
facebook.com/SalaBeckett • [@salabeckett](https://twitter.com/salabeckett) • instagram.com/salabeckett

Sala Beckett

Obrador Internacional
de Dramatúrgia

Un petit viatge pel territori inabastable de la pedagogia infantil

Aquesta és una comèdia sobre la relació entre pedagogia i espectacle i, en particular, sobre la influència que la televisió exerceix sobre l'imaginari comú a partir de la infància, mitjançant les retransmissions dedicades a nens i nenes (la programació dels dibuixos animats) fins a qüestionar el rol que els *media* juguen en les polítiques d'educació i de producció artística en la societat contemporània.

Parlarem de faules, de dibuixos animats, de pel·lícules, de cançons, de musicals, de rondalles infantils, de poesies i, en general, d'aquelles narracions que pertanyen a l'univers del nen i que afecten la seva visió del món. Anirem d'una relectura postmoderna de la Ventafocs fins a la Peppa Pig, tot passant per una recerca socioeconòmica sobre les condicions laborals de l'Oliver i en Benji. Xerrarem amb nens sobre els seus somnis i desitjos de futur, investigarem les pautes ideològiques de la mentalitat capitalista i confrontarem els diferents punts de vista sobre la pedagogia de Fourier, Marx, Brecht i Benjamin, per arribar finalment a les polítiques de desregularització de les dues presidències de Ronald Reagan, que obriren definitivament el camí al màrqueting adreçat a la població infantil als Estats Units dels anys 70-80.

Així doncs, l'espectacle proposa -amb molt d'humor- una barreja de diversos codis estètics que inclouen el diàleg a la quarta paret, el monòleg dirigit al públic, la projecció de vídeos i la coparticipació dels espectadors en el debat. Es tracta, en definitiva, de fer patents els mecanismes de construcció de les narracions i la manera amb què aquestes són utilitzades per manipular el comportament dels nens, tot determinant-ne el seu paper de productors i consumidors dins d'una economia de mercat. Mai hem d'oblidar que les històries no expliquen la realitat: més aviat la vehiculen mitjançant un discurs construït sobre un determinat punt de vista. Cada història és, tanmateix, una imatge parcial de la realitat, filtrada a través d'una perspectiva ideològica, que brota a mercè d'una estratègia narrativa: la realitat *explicada tal i com qui l'explica vol que sigui percebuda*. El nen, la personalitat del qual encara està en construcció i la ment del qual és més vulnerable a les estratègies de comunicació, és el receptor més exposat als riscos de la manipulació del llenguatge, especialment en una societat en què el mercat tendeix a abaixar la forquilla d'edat dels consumidors, tot provant incessantment d'englobar la franja infantil.

Què pot fer el teatre respecte a això?

El teatre és el territori ideal per desemascarar l'artificialitat de les narracions i la seva tendència a exposar només un únic punt de vista sobre la realitat. Perquè només en teatre la realitat pot manifestar-se davant l'espectador en contradicció a la forma en què la paraula l'ha evocada. Mitjançant el teatre podem, en cert sentit, restituir la realitat de les coses a l'experiència i salvaguardar-la dels usos impropis del llenguatge.

Sempre de manera divertida i amb autoironia, òbviament. Fent pensar, sí, però també fent riure.

Perquè tots nosaltres hem experimentat, en els nostres primers anys escolars, que no hi ha millor estimulació a la reflexió que el divertiment.

Conscients del potencial que té aquest tema d'importància capital, interessant per a tota mena de públic.

Davide Carnevali

Davide Carnevali

(Milà, 1981)

Davide Carnevali és doctor en Arts Escèniques per la Universitat Autònoma de Barcelona, amb un període d'estudis a la Freie Universität de Berlín. A l'activitat acadèmica s'hi afegeix la de traductor del català i castellà. Forma part del consell de redacció de la revista "(Pausa.)", "Estudis escènics" i "Hystrio", i escriu per a diferents revistes de teatre internacionals. És professor de teoria del teatre i dramaturgia a l'Scuola d'Arte Drammatica Paolo Grassi de Milà.

Com a autor, s'ha format en cursos amb Laura Curino, Carles Batlle, Martin Crimp, Biljana Srbljanović, José Sanchis Sinisterra, Hans-Thies Lehmann, John von Düffel, Simon Stephens i Martin Heckmanns. El 2009 *Variazioni sul modello di Kraepelin* és premiada al Theatertreffen de Berlín; aquesta obra també s'endú el Premi Marisa Fabbri el 2009 i el de Les Journées de Lyon des Auteurs el 2012. Amb *Come fu che in Italia scoppiò la rivoluzione ma nessuno se ne accorse* guanya el 2011 el Premio Borrello nuova drammaturgia. El 2012 estrena *Sweet Home Europa* amb una producció del Schauspielhaus Bochum i en forma de radiodrama per la Deutschlandradio Kultur. El 2013 guanya el Premio Riccione per il Teatro (premi nacional de nova dramaturgia a Itàlia) amb *Ritratto di donna araba che guarda il mare*. El 2016 obté la menció d'honor al Premi Platea per Menelao. Les seves obres han estat presentades en diversos festivals i temporades teatrals internacionals i s'han traduït a l'alemany, anglès, català, castellà, estonià, francès, hongarès, grec, polonès, portuguès, romanès i rus. El 2017 publica l'assaig *Forma dramática y representación del mundo en el teatro europeo contemporáneo* per l'editorial mexicana Paso de Gato i l'Institut del teatre de Barcelona.

A Catalunya ha estrenat *Variacions sobre el model de Kraepelin* (Sala Beckett, 2012), *Confessió d'un expresident (que ha portat el seu país al llindar de la crisi)* (Club Capitol, 2016) i *Actes obscurs en espai públic* (TNC, 2017).

El llibre de *La Peppa Pig pren consciència de ser una porqueta* està disponible a la taquilla de la Beckett per 5€.

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Amb la patrocinació de:

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramaturgia